

Vastaus kirjalliseen kysymykseen punasotkan, tukkasotkan ja jouhisorsan rauhoittamisesta

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Krista Mikkosen /vihr ym. näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 635/2017 vp:

Mihin toimiin hallitus on valmis ryhtymään punasotkan, tukkasotkan ja jouhisorsan rauhoittamiseksi viipymättä?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Riistahallinnossa on huolestuttu vesilintujen kosteikkoelinympäristöjen tilan pitkään jatkuneesta heikentymisestä. Erityisesti rehevien vesien ja merenlahtien vesilintukannat ovat puolittuneet reilussa 20 vuodessa. Ongelma on hyvin haastava, sillä myös suojelualueiden linnusto on romahtanut. Maa- ja metsätalousministeriön käsityksen mukaan viimeaikainen taantuminen ei liity niinkään metsästyspaineeseen vaan elinympäristöjen muuttumiseen.

Metsästyslain 38 § uudistettiin viime vuonna. Jos riistaeläinlajin kanta heikkenee pysyvästi tai tilapäisesti lajin esiintymisalueella tai osalla esiintymisaluetta, voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kyseisen riistaeläinlajin metsästystä rajoittaa tai se voidaan kieltää kokonaan. Uudistuksen yhteydessä on säädetty mahdollisuus rajoittaa metsästystä myös muilla täsmällisemmällä metsästyksen rajoituskeinoilla. Rajoitus tai kieltö voi olla alueellinen, ajallinen, saaliseläimen sukupuolta koskeva, metsästäjäkohtainen saaliskiintiö tai pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää koskeva. Maa- ja metsätalousministeriöllä ei ole suunnitelmia kieltää kysymyksessä mainittujen lajien metsästystä asetuksella, vaan olennaista on kehittää kosteikkojen hoitoon uusia, maanomistajien ja metsästäjien motivointiin perustuvia toimintamalleja.

Metsästyssaaliin tilastointia on tarkennettava, jotta voidaan varmistaa metsästyksen kestävyys. Luonnonvarakeskus kerää pienriistan metsästystä koskevat saalistilastot otantatutkimuksella, jota on tehty samalla menetelmällä vuodesta 1996 lähtien. Otannasta johtuva epävarmuus vaihtelee kuitenkin lajeittain ja alueittain riippuen muun muassa siitä, miten paljon metsästäjäkohtaiset saaliit vaihtelevat. Saalisarvioiden luotettavuus on yleensä parempi runsaimmin metsästettävillä lajeilla. Koska harvalukuisia lajeja osuu otantaan vain harvoin, korostuu tilaston epävarmuus ja arvion luottamusvälit voivat olla monilla taantuneilla vesilintulajeilla yli ±50 % saalisarviosta. Harvalukuisilla tai taantuvilla lajeilla saalistiedon epävarmuuden aiheuttama ongelma korostuu, koska niiden metsästyksen säätelyyn ja metsästyksen kestävyyyteen kohdistuu erityisiä haasteita. Tällöin myös aluetasolla tulee olla käytettävissä luotettavat tiedot saadusta saaliista, jotta metsästysrajoitukset voidaan kohdentaa oikein sinne, missä niitä tarvitaan metsästyksen kestävyuden varmistamiseksi. Maa- ja metsätalousministeriö on lähettänyt lausuntokierroksen

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 635/2017 vp

selle esityksen metsästysasetuksen muuttamiseksi niin, että haapanan, jouhisorsan, heinätavin, lapasorsan, punasotkan, tukkasotkan, haahkan, allin, isokoskelon, tukkakoskelon sekä nokikan metsästyksestä olisi tehtävä pakollinen saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle.

Helsingissä 15.2.2018

Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä